

25 (И нѣкоа жена, коа то
имаше кровотеченіе двана-
десе годинъ.

26 И много пострадѣ ѿ
мнозина лѣкаре, и иждиви
сичко що имаше, и никоа
помощь не намери, но тоще
въ по лошо ѿицаше:

27 Како чѣ за Исуса, дой-
дѣ въ народатъ ѿ Задѣ мѣ,
и прикосна се до дрѣха та
мѣ:

28 Защото говореше: че
ако самъ до дрѣхите мѣ се
прикоснемъ, ще да исцѣ-
лѣемъ.

29 И тоа часъ престана
теченіе то на кръвь та и:
и оусети въ тѣло то си, за-
що исцѣлѣ ѿ колѣсть та си.

30 И акіе Исуса разумѣ
че исцѣлѣзе сила ѿ негъ, и
обърна се къ народатъ, и
рече: кой се прикосна до
дрѣхите ми;

31 И рекоха мѣ оученицы
те мѣ: видишь че те оу-
гнѣта народъ, и говоришь:
кой се прикосна до мене;

32 И ѿбзирашесе на око-
ло да види онаа, коа то
направи това.

33 И жена та понѣже се оу-
плаши, и трепереше, защото
знаеше онаа што и бы-
дѣ, дойдѣ и припадна къ
немѣ, и каза мѣ сичка та
истина.

34 И той и рече: дщѣрко,
въбра та твоеа те спасе, иди

съ миромъ, и вѣди Зарава
ѿ колѣсть та си.)

35 И тоще той обмаше и,
дойдѣха ѿ архисинагѣгатъ,
и рекоха мѣ: че дщѣрка та
ти оумре: и защо вече трѣ-
дишь оучителатъ;

36 И Исуса акіе, като чѣ
слово то, коѣго говорѣха,
рече на архисинагѣгатъ: не
бойсе, самъ въбрѣвай.

37 И не ѿстави никого да
идѣ по него, токмо Петра,
и Іакѣва, и Іѡанна брата
Іакѣвова.

38 И дойдѣ въ къща та
архисинагѣгова и видѣ глѣч-
ка, и человекъ че плачѣха,
и вѣкаха многъ.

39 И като влѣзна внѣтре,
рече имъ: защо глѣчите, и
плачѣте; момиче то не ѣ
оумрѣло, но спи.

40 И рѣгахамъ се: а той
како изгна сички те, земѣ
къща та на момиче то и
майка мѣ, и онаа што
бѣха съ него, и влѣзе тамъ,
дегѣ лежеше момиче то.

41 И като го фана зарѣ-
ка та, рече мѣ: талиюа къ-
мѣ: коѣто ще да рече: мо-
миче (теке обмамъ), стани.

42 И тоа часъ стана момиче
то, и ходеше, защото бѣше
на дванадесе годинъ: и зачѣ
дихасе съ големо оудивленіе.

43 И запрети имъ многъ,
никой да не оузнае това:
и рече да и дадатъ да гдѣ.